

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

Epistola LXIII. Alexandri Papae III. Ad Rogervm VVigorniensem Episcopvm.
Pro electo ecclesiae sancti Augustini Cantuariensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

322 ALEXANDRI PAPÆ III. EPISTOLÆ.
stro deuote suscepto, nos in ecclesiam introduxit, & per-
actis Missarum solenniis nos vsque ad ipsius ecclesie por-
tam dextrauit, & cum ascenderemus palefridum nostrum
ibi paratum, stapham tenuit, & omnem honorem & reue-
rentiam nobis exhibuit, quam prædecessores eius nostris
confueuerunt antecessoribus exhibere. Erit itaque solici-
tudinis vestre nobis & ecclesie in prosperis successibus
congaudere, & effectum pacis aliis deuotis ecclesie filijs
aperire: vt hi, quos zelus domus Domini tangit, de pacis
munere diuinitus dato in Domino gaudeant & exultent.
Data Venetie in Riualto septimo Kalendas Augusti.

EPISTOLA LXIII.

ALEXANDRI PAPÆ III.

AD ROGERVM VVIGORNIENSEM EPISCOPVM.

Pro electo ecclesie sancti Augustini Cantuariensis.

*Alexander episcopus seruus seruorum Dei venerabili fratri Roge-
ro Vvigornienfi episcopo salutem & apostolicam benedictionem.*

CVM venerabili fratri nostro Richardo Cantuariensar-
chiepiscopo, apostolicæ sedis legato, olim dederimus
in mandatis, vt dilecto filio nostro electo sancti Augustini
in monasterio suo, quod adiurisdictione Romanæ ecclesie
nullo mediante pertinet, munus benedictionis non differ-
ret aliquatenus impertiri, ex eo quod archiepiscopus hoc
exequi recusauit, de iure potuissimus eidem electo bene-
dictionem ipsam per nos, vel etiam per alium, qui nobis
non ita de facili contradiceret, exhibere. Volentes autem
in eo adhuc obedientie virtutem plenius experiri, post
longam disceptationem, quam idem archiepiscopus in
presentia nostra per nuntios suos contra ipsum electum
super controuersia benedictionis habuit, quæ de commu-
ni fratrum nostrorum consilio per definitiuam sententiam
ita decisa est; quod Cantuariensis archiepiscopus ipsum &
successores suos in monasterio sancti Augustini absque
exactione, obedientie contradictione postposita, benedi-
cat, ex consueta & abundanti sedis apostolicæ benigni-
tate eundem electum pro munere benedictionis ad me-
moratum archiepiscopum duximus remittendum. Atten-
dentes igitur labores & expensas quas idem monasterium

super hoc iam longo tempore sustinuit, fraternitati tuæ per apostolica scripta præcipiendo mandamus, & in virtute obedientiæ iniungimus, quatenus si memoratus archiepiscopus infra terminum nostris literis constitutum eundem electum, sicut a nobis definitum est, benedicere distulerit, tu nostra fretus auctoritate, omni excusatione, contradictione, & appellatione cessante, quam citius super hoc fueris requisitus, id efficere non moreris; nullo decreto nostro, vel alterius, quo præceptum sit appellationi deferendum, impediente; nullis etiam literis obstantibus a nobis impetratis vel impetrandis; nulla exceptione, quo minus vel tardius mandatum nostrum adimpleas, resistente. Data Laterani xv. Kalendas Maii.

ANNO
CHRISTI
1160.

CONCILIABVLVM PAPIENSE
A FRIDERICO IMPERATORE,
adeoque illegitima auctoritate, indictum, meritoque
ab Alexandro declinatum & reprobatur, quo Victori III. antipapæ schismatico contra Alexandrum III. legitime & canonicè electum pontificatus Romanæ ecclesiæ adiudicatur, anno Domini MCLX. initio pontificatus Alexandri papæ.

N O T Æ.

* *Conciliabulum.*] A quo quave auctoritate hoc Conciliabulum fuerit congregatum, Radeuicus de gestis Friderici imperatoris libro 4. capite 68. his verbis describit: *Tempus erat quo Concilium Papiæ indictum celebrandum fuerat, idque de vniuersis regni partibus, videlicet cisalpinis & transalpinis, in vnum collecti archiepiscopi, & episcopi, aliique ecclesiarum prelati pendula expectatione operiebantur. Tum Augustus, commonens omnes ieiuniorum & orationum subsidiis ecclesiæ catholicæ causam Deo commendare, cum sacerdotibus & omni populo auxilium diuinum fida sanctorum intercessione poscebat. Deinde conuocato in vnum Concilio, cum resedisset, ait ad episcopos: Quamuis nouerim officio ac dignitate imperii penes nos esse potestatem congregandorum Conciliorum, præsertim in tantis ecclesiæ periculis; (hoc enim & Constantinus, & Theodosius, nec non Iustinianus, seu recentioris memoria Carolus magnus, & Otto imperatores fecisse memorantur) auctoritatem tamen diffiniendi huius maximi & summi negotii vestra prudentia vestraque potestati committo. Deus enim constituit vos sacerdotes, & potestatem vobis dedit de nobis quoque iudicandi. Et quia in his quæ ad Deum sunt non est nostrum de vobis iudicare, tales vos &*
Concil. Tom. 27. Sf ij